

Skratt och sammanbrott på USÖ

Länsteatern står för ännu en urpremiär i år. Det är Camilla Blomqvists nyskrivna pjäs "Syrror" som ges. En dramakomedi om vården där liv, skratt, död och tårtkalas blandas och där författaren praktiserat på USÖ för att få inspiration.

Örebro länsteater ägs till största delen av landstinget. Landstinget sysslar till största delen med vård. Så varför inte sätta upp en pjäs om vården på teatern? Det är bakgrunden till den nyskrivna pjäsen "Syrror" som spelas på den nyrenoverade Örebro Teater i vår.

Camilla Blomqvist som skrivit komedin har själv spenderat mycket tid på USÖ för att hitta rätt ton i pjäsen. En del av skådespelarna har också praktiserat på stans universitetssjukhus för att hitta rätt i sina roller. Men även de som inte varit på USÖ har erfarenhet av vården.

– Min värderfarenhet är att jag har jobbat fyra år heltid i hemtjänsten innan jag började med teater och därmed besökt ett antal olika sjukhus, berättar regissören Tereza Andersson.

Att det finns beröringspunkter mellan vården och teatern tror hon gör att många inom teatern också jobbat inom vården.

– Det tror jag beror på att det är yrken som har med människor och relationer att göra. Jag kan på många sätt känna att i mitt yrke har jag haft mer nytta av de där åren som jag jobbade i hemtjänsten än vad jag har haft av min egentliga utbildning faktiskt.

Maria Simonsson är ny på länsteatern och spelar avdelningschefen Anki.

– När jag var yngre jobbade jag inom äldre vården på en avdelning som liknar den som pjäsen handlar om. Så jobbade jag extra på gruppböenden för utvecklingsstörda. Sedan har jag ju fött barn två gånger. Det känns som att jag är ganska välinsatt, plus att vi har en fantastisk statist – Gunilla – som är gammal syrra. Hon har varit med under hela repetitionsarbetet och har varit sträng när vi gjort helt fel.

Tereza Andersson menar att vården och teatern har fler beröringspunkter som att båda miljöerna innebär att man måste lämna ut sig till andra människor.

– När du kommer in till ett sjukhus som patient så tvingas du överlämna ditt liv helt

och hållet till vilt främmande människor, och det påverkar både dem som jobbar på stället och patienten extremt mycket. Det uppstår relationer och möten på mycket kortare tid än vad det skulle göra i en annan situation och det är spännande att rota i Det blir väldigt komprimerat och på ett sätt kan jag tycka att det är lite som vår arbetsplats. Det handlar inte om liv och död, men man tvingas lämna ut sig själv på samma sätt inför vilt främmande människor för att kunna utöva sitt yrke, och det är alltid intressant att utforska.

Maria Simonsson funderar kring om just vården är en återkommande miljö inom drama.

– Det finns ju mycket tv om sjukhus och det är antagligen för att det är så nära liv och död. Man avtackar någon som går i pension och äter prinsessstårta, och i rummet bredvid så ligger någon för döden. Det är ganska skarpa kontraster och det är ju ofta kontrasterna som gör teater. Glappet mellan liv och död och det väldigt torra vardagliga.

Den komprimerade version av kontrasterna mellan liv och död som återfinns på sjukhus har Tereza Andersson och hennes medarbetare fått skärpa ytterligare för att få in i en pjäs.

– Det är ju det som är roligt med teater. I det här arbetet så har det varit ganska speciellt därför att normalt när man jobbar med teater så handlar det väldigt mycket om en handling och en utveckling. Det finns vad man kallar för dramaturgisk båge. I det här arbetet har det legat mycket mer fokus på karaktärer och människor och vad som händer när de möts, än att någon driver ett projekt eller ett problem. Det är en viss skillnad mot hur vi brukar jobba på teatern och det har varit jättespännande att undersöka.

Att jobba med nyskrivet material tycker Tereza Andersson är lika spännande.

– Det är ju alltid roligt. På ett sätt är det läskigt därför att det är ett helt oprövat material som man inte har någon aning om vart det kommer att ta vägen. På ett sätt är det spännande för att man möter en publik som inte har några förutfattade meningar utan alltid kommer med öppna ögon.

Maria Simonsson är alltså nykomlingen i ensemblen, men helt obekant med länsteatern är hon ändå inte. Tidigare har hon bland annat jobbat i Göteborg och Stockholm på 123 Shtunk och Mittiprickteatern.

– Min fästman Hans Christian Thulin har jobbat här sedan 2009 så vi har levt ett härligt kringresande teatersällskapsfamiljeliv och nu har vi äntligen kunnat landa här i samma stad och jobba på samma teater.

Kopplingen till Örebro gör också att hon inte känner sig helt ny här.

– Det är ett jättehärligt gäng på den här teatern, en ensemble som verkligen mår om sin arbetsplats och jag känner mig väldigt tryggt med dem. Det gjorde jag redan från första dagen. Vi har haft jättekul.

Närheten till döden i "Syrror" gör att Maria Simonsson tror att de värsta tokflabbarna uteblir, trots att det är en dramakomedi.

– Det tycker jag är lite skönt, för min personliga humor är inte det här "löständer och dratta på ändan". Jag vill ju så klart ha skratt, men det känns som att den är så allvarlig och grundar sig i så mycket död och problem som de här karaktärerna har så att de här gapskratten kommer nog inte att infinna sig. Jag hoppas att folk har roligt samtidigt som man blir berörd av karaktärernas öden och personer.

Tereza Andersson är inne på samma spår.

– Min förhoppning är att de får med sig någonting. Jag tror att det här är en pjäs som bygger väldigt mycket på vad man har för egna referensramar, erfarenheter. Folk kommer att få med sig väldigt olika saker. Jag tror att man blir både glad och berörd för på många sätt så är den här pjäsen en känslomässig bergochdalbana. Den är jätterolig men den är också väldigt berörande och gripande.

Maria Simonsson tycker också att hon själv har en del att lära av att studera hur hennes karaktär betar sig i "Syrror".

– Anki är nybliven avdelningschef på den här avdelningen för långtidssjuka äldre. Ganska så stressad, mån om personalens och patienternas bäst. Så hon har fullt upp.

Anki är en av flera karaktärer i pjäsen som ligger farligt nära sammanbrottet.

– Att spänna av några hekto kan vara ett gott råd. Det kan jag ta med mig i fortsättningen när jag stressar hem på lunchen och är småbarnsmamma och sedan stressar tillbaks hit. Det kan jag lära mig – att man får ta det lite is i pannkakan.

Ett råd som inte bara Maria och Anki skulle må bra av att följa. "Syrror" spelas på Örebro Teater fram till den 31 mars.

Urban Århammar

Alla som är **MEDLEMMAR** i föreningen **HJÄLMAREN RUNN** har alltid **50% RABATT** på alla **ANNONSER** i Örebro Tidning!

Tårtdrama. Firandet av en "syrras" pensionering slutar med blod. Örebro länsteater spelar Camilla Blomqvists pjäs "Syrror". Raden till vänster uppifrån Malin Berg som Inger, Veronica Björnstrand som Hjördis och Isabelle Moreau som Renate. Nedan från vänster Maria Simonsson som Anki, fika före dramat, Gunilla Eriksson som Elsa och regissören Tereza Andersson. *Bilder: Urban Århammar*

